

Μην κάνεις ό,τι δεν θέλεις να σου κάνουν

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Κάποτε, όσο κι αν φαίνεται παράξενο, είχαν πιάσει φιλία ένας αετός και μια αλεπού κι αποφάσισαν να κατοικήσουν μαζί.

- Εγώ, αλεπού μου, θα χτίσω τη φωλιά μου στην κορυφή του μεγάλου αυτού δέντρου και συ θα γεννήσεις τα αλεπουδάκια σου στην κουφάλα του, κοντά στη ρίζα του. Θα περάσουμε ζάχαρη!

Τα άλλα ζώα και τα πουλιά του δάσους δεν είδαν με καλό μάτι αυτή τη συμβίωση κι όλο σιγομουρμούριζαν:

- Σιγά μην τα βρουν οι δυο τους! Για να δούμε ποιος θα πάρει πόδι πρώτος!

- Τον αετό εκεί ψηλά και τα μικρούλια της αλεπούς στην κουφάλα χαμηλά, δεν τα βλέπω καλά, θα έχουμε θύματα!

Οι δυο γριές κουκουβάγιες τα λέγαν και τα ξαναλέγαν, μα είχαν δίκιο;

Μια μέρα που λέτε, που η αλεπού βγήκε για κυνήγι να ταΐσει τα μικρά της, ο αετός δεν έβρισκε τροφή για τα αετόπουλά του, που κρώζανε και είχαν σηκώσει το

δάσος με τις τσιριξιές τους. Μια και δυο ο αετός αρπάζει ένα μικρό της αλεπούς να τους το δώσει να το φάνε μια και δε βρήκε άλλη τροφή.

- Ωχού, άρχισε το πανηγύρι, ψιθύρισε η γριά κουκουβάγια στη φιλενάδα της, μέσα στις φυλλωσιές του απέναντι δέντρου!

Να σου και η αλεπού που εκείνη την ώρα γύριζε από το κυνήγι και σπαρτάρησε η καημενούλα που είδε στο ράμφος του αετού το αλεπουδάκι της!

- Αετέ μου περήφανε, ικέτεψε, δώσε μου το παιδί μου πίσω, στο όνομα της φίλιας μας!

- Σιγά, καλέ, τα παρακάλια! Εκεί ψηλά ο αετός μια χαρά την έχει, σιγά μη σου δώσει το αλεπουδάκι! Κινδυνεύει μήπως;

Είχαν δίκιο οι κουκουβάγιες· του αετού δεν ίδρωνε το αυτί στα παρακάλια της αλεπούς, εκεί ψηλά που βρισκόταν. Αλλά η αλεπού μας δεν απελπίστηκε. Θα υπερασπιζόταν το παιδί της πάση θυσία. Έτρεξε λοιπόν σαν αστραπή σ' έναν βωμό εκεί κοντά, στον οποίο εκείνη την ώρα είχαν ανάψει φωτιά, για να κάνουν θυσία - έτσι το συνήθιζαν τα παλιά χρόνια οι αρχαίοι Έλληνες, για να τιμήσουν τους θεούς τους. Και η αλεπού μας αρπάζει από τον βωμό ένα αναμμένο δαυλί με το στόμα της και επιστρέφει γρήγορα στο δέντρο της.

- Ωχού, θα έχουμε πυρκαγιές!!!

Οι δυο γριές κουκουβάγιες ζάρωσαν η μια δίπλα στην πουπουλένια αγκαλιά της άλλης, καθώς έβλεπαν την αλεπού να θέλει να βάλει φωτιά στο δέντρο και βέβαια να απειλεί να κάψει την αετοφωλιά με τα αετόπουλα που ήταν στην κορυφή του!

- Στάσου κυρά γειτόνισσα, φίλοι να μείνουμε, σ' το δίνω, πάρε πίσω το παιδί σου!

Κι ο αετός απόθεσε το αλεπουδάκι στην κουφάλα του δέντρου, στη μάνα του την αλεπού.

- Ήθελες να κάνεις τον καμπόσο, ε;

-Φιλία σου λέει μετά! **Πρώτα πρέπει να μάθεις να μην κάνεις στους άλλους ό,τι δε θέλεις να κάνουν σε σένα!**

Δεν είχαν δίκιο οι γριές κουκουβάγιες;

Απόδοση: Δ.Σ.

Αφήγηση: Μαρία Σαββοπούλου

Άκουσε τον μύθο

%Mythos82fox%